

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie z wniosku R. S.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2016 r. zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie zastępcy przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 28 grudnia 2015 r., sygn. akt II AKo [...], w przedmiocie odmowy wyznaczenia nowego obrońcy z urzędu w celu zbadania sprawy Sądu Rejonowego w K., sygn. akt II K [...], z punktu widzenia sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 28 grudnia 2015 r., sygn. akt II AKo [...], zastępca przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] nie uwzględnił wystąpienia R. S. z dnia 17 grudnia 2015 r. o zmianę obrońcy z urzędu wyznaczonego w celu zbadania sprawy Sądu Rejonowego w K., sygn. akt II K [...], z punktu widzenia sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania. Na powyższe zarządzenie wnioskodawca wniósł zażalenie wyrażając swoje niezadowolenie z osoby wyznaczonego mu adwokata.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie wnioskodawcy R. S. nie zasługiwało na uwzględnienie. W związku z jego inicjatywą zmierzającą do wznowienia postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w K., sygn. akt II K [...], zarządzeniem zastępcy przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 7 grudnia 2015 r.,

wyznaczono R. S. obrońcę z urzędu. Zanim doszło do zbadania akt przedmiotowej sprawy, pismem z dnia 17 grudnia 2015 r. skazany wystąpił o zmianę obrońcy, twierdząc iż jest „*to powiązana spuścizna z akcją W.*”. Natomiast po przeanalizowaniu akt sprawy, obrońca wyznaczony R. S., przedłożył opinię o braku podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania w przedmiotowej sprawie. W takiej konfiguracji procesowej skazany wniósł zażalenie na zarządzenie odmawiające dokonania zmiany obrońcy, wyrażając swoje niezadowolenie z dotychczasowych rozstrzygnięć sądowych.

W ocenie Sądu Najwyższego decydujące znaczenie dla finalnego rozstrzygnięcia ma dyspozycja art. 81 § 2 k.p.k., z której wynika, że nowego obrońcę w miejsce dotychczasowego można wyznaczyć jedynie na uzasadniony wniosek oskarżonego lub jego obrońcy. W tej sprawie wnioskodawca R. S. złożył wprawdzie formalny wniosek o wyznaczenie mu innego obrońcy z urzędu w miejsce adw. P. B., ale nie sposób uznać, aby została spełniona druga z przesłanek przewidzianych przez ustawodawcę, tj. wymaganie aby taki wniosek był uzasadniony. Zamieszczenie takiego zastrzeżenia w powołanym przepisie oznacza bowiem, że przyczyny takiej zmiany muszą być istotne, a inicjatywa podejmowana w tym względzie przez uprawnione podmioty – podlega kontroli organu, w którego gestii leży stosowna decyzja. Tymczasem w niniejszej sprawie, treść zasadniczego pisma skierowanego w tej materii przez wnioskodawcę, pozbawiona była argumentów merytorycznych, których nie przedstawiono także w złożonym obecnie środku odwoławczym. W wywodach tego ostatniego pisma procesowego, nie zakwestionowano zresztą również treści opinii przedłożonej przez adw. P. B. i nie wykazano, że istnieją okoliczności mogące skutecznie podważyć stanowisko w niej zaprezentowane, bądź dyskwalifikujące poziom wykonanej pracy. Potwierdza to ocenę, że odmowa dokonania zmiany obrońcy, o którą wnosił R. S. – była w pełni uzasadniona.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.